

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: FM-U-4436-P-304-16/20-13-2

PRIMLJENO NEPOSREDNO - PREDANO POŠTE

..... dana 04-12-2020 20.....

..... u privitku. Primjeraka ..... Priloga

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suča Leandri Moitić, te zapisničarki Ljiljani Lijić, u upravnom sporu tužitelja Ivana Kneza iz kojeg zastupa opunomoćenik Josip Bašić odvjetnik u Zadru, Zrinsko Frankopanska 38, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 6. studenog 2020., a objavljene 16. studenog 2020.

presudio je

I. Poništava se Odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017.

II. Odbija se zahtjev opunomoćenika tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017., riješeno je da je propustom poduzimanja radnji kojima bi očuvao nepristranost u obnašanju javne dužnosti i povjerenje građana prilikom davanja punomoći za zastupanje Grada Biograda na Moru Odvjetniku Marinu Birkiću iz Zadra u razdoblju od stupanja ZSSI-a na snagu, prilikom slanja Poziva na dostavu ponude, Klasa: 406-01/14-04/01 od 24. veljače 2014.g. te prilikom sklapanja Ugovora o pravnom zastupanju između Grada Biograda na Moru i Odvjetnika Marina Birkića iz Zadra, Klasa: 406-01/14-04/14 od 18. ožujka 2014.g., dužnosnik Ivan Knez, gradonačelnik Grada Biograda na Moru, počinio povredu načela djelovanja dužnosnika iz članka 5. stavka 1. ZSSI-a.

Protiv osporavane Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017. tužitelj je podnio tužbu Ustavnom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, koji Sud je Rješenjem poslovni broj U-III-2825/2017 od 3. prosinca 2019. u točki I. izreke, predmet ustupio na rješavanje nadležnom Upravnom sudu u Splitu, te kojim je u točki II. izreke riješeno da podnositelj Ivan Knez iz Biograda na moru ima pravo u

roku od 90 dana od dana primitka ovog rješenja urediti predmetnu ustavnu tužbu na način da predstavlja upravno sudsku tužbu (list 35-39 spisa).

Predmetna tužba je kod ovog Suda zaprimljena 20. prosinca 2019. te je zavedena pod poslovnim brojem UsI-602/19.

Dopisom ovog Suda poslovni broj 3 UsI-602/19-2 od 10. ožujka 2020. od Ustavnog suda RH u Zagrebu zatražen je podatak kada je rješenje Ustavnog suda RH broj U-III-2825/2017 od 3. prosinca 2019. dostavljeno opunomoćeniku tužitelja.

Tužitelj ovom Sudu dana 17. ožujka 2020. podnio tužbu protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa radi poništenja Odluke tuženika Broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017. (list 41-68 spisa).

Ustavni sud RH u Zagrebu je svojim dopisom od 16. ožujka 2020. ovom Sudu dostavio preslik povratnice o preuzimanju rješenja Ustavnog suda RH broj U-III-2825/2017 od 3. prosinca 2019. iz koje je razvidno da je predmetna odluka opunomoćenicima tužitelja dostavljena 24. prosinca 2019. (list 69-70 spisa).

Slijedom naprijed navedenog utvrđenja razvidno je da je tužitelj u roku od 90 dana od dana primitka naprijed citiranog rješenja Ustavnog suda RH uredio predmetnu ustavnu tužbu na način da predstavlja upravno sudsku tužbu (list 41 do 45 spisa).

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost predmetne Odluke Povjerenstva navodeći da je u postupku koji je prethodio donošenju ove Odluke Povjerenstvo dana 10. ožujka 2016. godine u istoj pravnoj stvari donijelo Odluku kojom se utvrđuje da je Ivan Knez davanjem punomoći za zastupanje Grada Biograda na Moru odvjetniku Marinu Birkiću iz Zadra u razdoblju od stupanja na snagu ZSSI-a, prilikom slanja Poziva na dostavu ponude Klasa: 406-01/14-04/14 od 24. veljače 2014. godine, te sklapanjem Ugovora o pravnom zastupanju između Grada Biograda na Moru i Marina Birkića iz Zadra, Klasa: 406-01/14-04/14 od 18. ožujka 2014. godine dužnosnik Ivan Knez, gradonačelnik Biograda na moru, počinio povredu članka 7. toč. c. Zakona o sprječavanju Zakona o sprečavanju sukoba interesa (nastavno: ZSSI-a) te mu je izrečena kazna u iznosu od 15.000,00 kuna. Također navodi da je citirana Odluka Povjerenstva poništena Presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj UsI-132/16 od 29. rujna 2016. te se kao dokaz na navedenu tvrdnju poziva na Presudu koju je priložio uz tužbu (list 62-67 spisa).

Ističe da je izreka pobijane Odluke protivna načelu vladavine prava u skladu s odredbom članka 3. Ustava Republike Hrvatske, kao i zahtjevu pravičnosti u smislu odredbe članka 29. st.2. Ustava Republike hrvatske (Ustavni sud Republike Hrvatske, posl. br. U-III-412/2016).

Da iz izreke pobijane odluke nije razvidno od kada do kada (od kojeg do kojeg datuma), tj. u kojem točno određenom razdoblju je navodno podnositelj tužbe bio u sukobu interesa.

Da je Ustavni Sud RH u svojoj Odluci broj U-III-412/2016 od dana 03. lipnja 2016. godine povodom izjavljene ustavne tužbe protiv odluke Upravnog suda u Rijeci i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske kojim se potvrđuje odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, ukinuo pobijane odluke i utvrdio da je Povjerenstvo za odlučivanje sukobu interesa prilikom donošenja svojih odluka (svake odluke) u svakom pojedinom slučaju dužno naznačiti točno razdoblje (od datuma do datuma) u kojem je određeni dužnosnik kršio zakonska pravila o sukobu interesa.

Tužitelj navodi da mu se pobijanom Odlukom stavlja na teret da je davanjem punomoći i sklapanjem Ugovora o zastupanju s odvjetnikom Marinom Birkićem povrijedio odredbu članka 5. st. 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa, a u obrazloženju pobijane Odluke da se navodi kako je tužitelj obzirom da mu je odvjetnik Marin Birkić srodnik u pobočnoj liniji u četvrtom stupnju povrijedio navedenu odredbu i to iz razloga što nije zaštitio vlastiti integritet, vjerodostojnost i povjerenje građana na način da je prema ocjeni

Povjerenstva trebao upoznati gradsko vijeće ili javnost s činjenicom da je odvjetnik Marin Birkić s istim u pobočnoj liniji u četvrtom stupnju srodstva.

U odnosu na navedeno tužitelj ističe da niti jednom odredbom Zakona o sprečavanju sukoba interesa, niti u zakonskim propisima iz područja lokalne i područne samouprave (Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi dr.) nije propisano da bi dužnosnik bio dužan prilikom davanja punomoći za zastupanje jedinice lokalne samouprave punomoćniku reda odvjetnika o istome obavijestiti bilo javnost ili predstavničko tijelo.

Da je Zakonom o sprečavanju sukoba interesa i to odredbom članka 4. st. 2. određeno tko se ima smatrati članom obitelji dužnosnika i to: član obitelji dužnosnika u smislu ovog Zakona je bračni ili izvanbračni drug dužnosnika, njegovi srodnici po krvi u uspravnoj lozi, braća i sestre dužnosnika te posvojitelj, odnosno posvojenik dužnosnika.

Dakle, da je iz prednje navedene odredbe razvidno da se u smislu primjene odredbi Zakona o sprečavanju sukoba interesa odvjetnik Marin Birkić kao pobočni srodnik u četvrtom stupnju ne smatra srodnikom tužitelja, a da to nesporno proizlazi i iz presude Upravnog suda u Splitu poslovni broj UsI-132/2016, a kojom odlukom je poništena Odluka Povjerenstva kojom je utvrđeno da je Ivan Knez počinio povredu odredbe članka 7. toč. c. ZSSI-a, te mu je izrečena novčana kazna u iznosu 15.000,00 kuna.

Dakle, da je u konkretnom slučaju Povjerenstvo donijelo Odluku da je tužitelj povrijedio odredbu članka 7. toč. c. ZSSI-a, a koje shvaćanje Povjerenstva da se ukazalo pogrešnim i neprihvatljivim, a što da i proizlazi i iz naprijed navedene presude Upravnog suda u Splitu.

Međutim, da nakon što je Upravni sud u Splitu potvrdio da je pravno shvaćanje Povjerenstva pravno neutemeljeno, da je Povjerenstvo u ponovnom postupku donijelo Odluku kojom utvrđuje da bi tužitelj navodno povrijedio drugu odredbu ZSSI-a, a svoju Odluku ponovno temelji na činjenici srodstva između tužitelja i odvjetnika Marina Birkića, a za koju činjenicu da je Upravni sud u Splitu utvrdio da ne predstavlja povredu, odnosno da isti ne predstavlja liniju srodstva na koju bi primjenjivao ZSSI-a.

Nadalje ističe da i samo Povjerenstvo u pobijanoj Odluci navodi kako je postupanje tužitelja bilo zakonito, u skladu s Pravilnikom o provedbi postupka nabave bagatelne vrijednosti Grada Biograda na Moru, međusim da je tužitelj o tom Ugovoru trebao obavijestiti javnost ili predstavničko tijelo Biograda na Moru.

Tužitelj navodi da je prilikom obnašanja svoje dužnosti postupao u skladu s važećim aktima Grada Biograda na Moru, Zakonom o javnoj nabavi i svim odredbama ZSSI-a, međutim da je prema stavu Povjerenstva postupao suprotno općem načelu propisanom odredbom članka 5. st. 1. ZSSI-a, međutim koje tumačenje sadržano u pobijanoj odluci da predstavlja nedopuštenu arbitrarnost te da je protivno odredbi članka 5. ZSSI-a.

Da ova odredba niti u kojem slučaju nije primjenjiva na konkretnu pravnu situaciju jer da je odredbama ZSSI-a definirano tko spada u članove obitelji dužnosnika te s obzirom da konkretan odvjetnik nije spadao u tu kategoriju da je dužnosnik postupao u cijelosti u skladu sa Zakonom.

Slijedom navedenog, da je osporavanom Odlukom povrijeđena odredba čl. 19. st. 1. Ustava RH kojom je određeno da pojedinačni akti moraju biti utemeljeni na zakonu te da mu je povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 6. st.1 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i čl. 29. st.2. Ustava Republike Hrvatske, radi čega je predložio da Sud nakon održane rasprave donese presudu kojom će poništiti osporavano rješenje tuženog tijela.

Tuženo tijelo u svom odgovoru na tužbu od 12. lipnja 2020., koji je kod ovog Suda zaprimljen 12. lipnja 2020., opisalo je kronologiju predmetne upravne stvari te je vrlo opširno odgovorilo na tužbene navode tužitelja te u ih u cijelosti osporilo. Tuženo tijelo je u bitnom navelo da je osporavano rješenje doneseno u ponovljenom postupku nakon što je presudom ovog Suda poslovni broj UsI-132/16 od 29. rujna 2016 poništena Odluka tuženika broj: 71-I-

524-P-130-15/16-08-7 od 10. ožujka 2016. te predmet vraćen tuženom tijelu na ponovni postupak. Da je u ponovljenom postupku izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja je priložena spisu te da je na 173. sjednici održanoj 31. ožujka 2017. donesena Odluka da je dužnosnik Ivan Knez gradonačelnik Grada Biograda na Moru, ovdje tužitelj, počinio povredu načela djelovanja dužnosnika iz čl. 5. st. 1. ZSSI-a.

Također je navelo da tužitelj u predmetnoj tužbi ne osporava činjenična utvrđenja u predmetnom postupku, te da je tužiteljevo tumačenje Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl. br. U-III-412/2016. pogrešno jer da je u navedenom predmetu koji je bio pred Ustavnim sudom RH utvrđena povreda čl. 14. st. 1. ZSSI-a koju je dužnosnik Boris Miletić počinio istovremenim obnašanjem dužnosti gradonačelnika i obavljanjem funkcije člana nadzornog odbora trgovačkog društva, a koju povredu je dužnosnik počinio postupanjem, odnosno stanjem koje je trajalo određeno vremensko razdoblje, za koje je Ustavni sud zauzeo stajalište kako je izreka Odluke tuženog tijela neodređena i neprecizna jer ne određuje razdoblje u kojem je dužnosnik počinio povredu čl. 14. st. 1. ZSSI-a.

Međutim, da se u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari radi o drugačijoj povredi koja je učinjena konkretnim radnjama koje nemaju prirodu trajanja (kao u slučaju članstva u nadzornom odboru), a koje povrede da je tuženo tijelo vremenski i sadržajno odredilo, slijedom čega da je pozivanje tužitelja na predmetnu Odluku Ustavnog suda u konkretnom slučaju bespredmetno.

Nadalje je navelo da tužitelj pogrešno poistovjećuje krug članova obitelji definiran čl. 4. st. 2. ZSSI-a uz koji ZSSI-a veže neka formalna ograničenja i obveze dužnosnika, s drugim stupnjevima krvnog srodstva, koji opravdano mogu stvoriti percepciju prilikom postupanja dužnosnika, a uslijed kojih može biti narušeno povjerenje građana u dužnikovu vjerodostojnost u obnašanju dužnosti. Stoga da su dužnosnici dužni svoje postupanje uskladiti s načelima obnašanja javnih dužnosti, odnosno pravovremeno poduzeti radnje kojima bi očuvali nepristranost u obnašanju javne dužnosti, a koja obveza da upravo proizlazi iz odredbe čl. 5. ZSSI-a te je pritom citiralo navedenu odredbu. Stoga da se ne radi tek o običnim smjernicama kojima se dužnosnici tek rukovode u svojem postupanju već o odredbama koja nedvojbeno nameću obvezu određenog postupanja u smislu odredbi ZSSI-a.

Da odredbe ZSSI-a imaju više aspekata koje obvezuju dužnosnike u obnašanju javne dužnosti, obzirom da pred dužnosnike postavljaju obveze, zabrane i ograničenja, a suprotno postupanje da dovodi do njihovih povreda, pri čemu je za neke povrede propisao mogućnost izricanja sankcije, a za neke ta mogućnost nije propisana s obzirom i na samu prirodu povrede. Stoga da se dužnosnici u obnašanju svojih dužnosti mogu naći u sukobu interesa (članak 2.), mogu povrijediti etička načela obnašanja javnih dužnosti (članak 5.) ili odredbe ZSSI-a za koje se mogu izreći sankcije (npr. članci 14., 16. i dr.), a čime da se omogućava sveobuhvatna primjena Zakona i ostvarivanje preventivne svrhe tuženika, kao posebnog antikorupcijskog tijela.

Da su u cilju zaštite vlastitog integriteta i vjerodostojnosti, a osobito u cilju očuvanja povjerenja građana u tijela javne vlasti, dužnosnici dužni voditi računa i o vanjskom dojmu koji proizlazi iz njihovih postupaka. Stoga da u ovom konkretnom slučaju, povjeravanje na zastupanje sudskih predmeta osobi koja je dužnosnikov krvni srodnik, predstavlja situaciju koja opravdano može narušiti povjerenje građana, odnosno situaciju u kojoj se opravdano može smatrati da dužnosnik u obavljanju svoje javne dužnosti nije mogao biti objektivan te da su na nepristranost dužnosnika u procjeni kojem odvjetniku će omogućiti obavljanje poslova zastupanja grada, mogli utjecati privatni odnosi dužnosnika i odabranog odvjetnika.

Dakle, da je tužitelj stoga morao biti svjestan načina na koji opisane okolnosti predmetne situacije mogu utjecati na povjerenje građana u tijela javne vlasti te da je bio dužan poduzeti sve radnje kako bi javnost pravovremeno upoznao s razlozima svoje odluke i kako bi otklonio svaku sumnju da je obnašanje javne dužnosti gradonačelnika Grada Biograda na

Moru koristio kako bi osobi s kojom je u krvnom srodstvu u pobočnoj liniji u četvrtom stupnju (bratiću), omogućio stupanje u poslovne odnose s Gradom Biogradom na Moru, povodom kojeg poslovnog odnosa je došlo do stjecanja sredstava od tijela vlasti u kojem tužitelj obnaša javnu dužnost.

U odnosu na tužbene navode o arbitrarnom postupanju tuženika te tumačenje tuženika da se odredba članka 5. ZSSI-a ne može ni na koji način primijeniti na konkretnu pravnu situaciju, tuženik ističe kako svrha postupaka iz nadležnosti tuženika nije samo sankcioniranje dužnosnika, već je svrha i specijalna i generalna prevencija i edukacija s ciljem sprječavanja sukoba interesa odnosno sprječavanja kršenja svih obveza, ograničenja i zabrana propisanih ZSSI-em. Da se svrha izbjegavanja kršenja obveza i zabrana propisanih u članku 5. ZSSI-a nedvojbeno postiže samostalnim deklaratornim utvrđenjima sukoba interesa te povreda načela djelovanja iz članka 5. ZSSI-a.

Da odredba članka 5. ZSSI-a ne sadrži primjere niti definiciju iz tog članka, jer nije moguće apstraktnom pravnom normom predvidjeti na koji način dužnosnik može u svim situacijama postupati „pristrano“, „nesavjesno“, „neodgovorno“, „netransparentno“ odnosno na koji se način „može dovesti u zavisnost“. Da je bitno da se određeno postupanje ili propust postupanja životno i logično mogu supsumirati pod neku pravnu normu koja je apstraktne prirode te da se može obrazložiti zašto bi neko postupanje ili propust postupanja bili suprotni čl. 5. ZSSI-a.

Stoga, da prema mišljenju tuženog tijela tužitelj nije poduzeo odgovarajuće radnje kako bi u konkretnoj situaciji zaštitio vlastiti integritet, vjerodostojnost i povjerenje građana već da je tužitelj prema ocjeni tuženog tijela, prije stupanja u poslovni odnos, trebao upoznati javnost i/ili Gradsko vijeće Grada Biograda na moru o činjenici srodstva s odabranim odvjetnikom, kao i o eventualno opravdanim i objektivnim razlozima njegovog odabira, a što je i navedeno u obrazloženju osporavane Odluke.

Slijedom navedenog, predložilo je da Sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

Na ročištu koje je pred ovim Sudom održano 6. studenog 2020. u odsutnosti uredno pozvanih stranaka u skladu s odredbom čl. 37. st. 3. u svezi s odredbom čl. 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, te spisa tuženog tijela i svih isprava koje su istom priložene, a kako stranke u tužbi, ni u odgovoru na tužbu nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga, Sud je zaključio raspravljanje u predmetnom upravnom sporu.

Stranke ni u tužbi, ni u odgovoru na tužbu, sve do zaključenja raspravljanja nisu popisale trošak zastupanja.

Tužba nije osnovana.

Predmet spora je ocjena zakonitosti Odluke tuženog tijela Broj: 711-I-705-P-304-16/17-07-11 od 31. ožujka 2017.

Među strankama je sporno je li pravilno i zakonito tuženo tijelo ocijenilo da bi Ivan Knez Ivan Knez gradonačelnik Grada Biograda na moru, ovdje tužitelj, davanjem punomoći za zastupanje Grada Biograda na Moru odvjetniku Marinu Birkiću iz Zadra, koji je s tužiteljem u krvnom srodstvu u pobočnoj liniji četvrtog stupnja (bratić), u razdoblju od stupanja na snagu ZSSI-a, prilikom slanja Poziva na dostavu ponude Klasa: 406-01/14-04/14 od 24. veljače 2014. godine, te sklapanjem Ugovora o pravnom zastupanju između Grada Biograda na Moru i Marina Birkića iz Zadra, Klasa: 406-01/14-04/14 od 18. ožujka 2014., tužitelj kao dužnosnik počinio povredu članka 5. stavka 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa.

Dakle, među strankama je sporno je li tužitelj počinio povredu načela djelovanja dužnosnika iz čl. 5. st. 1. ZSSI-a.

Konačno, među strankama je sporno je li tuženo tijelo u ponovljenom postupku, u izvršenju presude ovog Suda poslovni broj UsI-132/16-8 od 29. rujna 2016. postupilo po pravnom shvaćanju i primjedbama Suda sadržanim u citiranoj presudi.

Odredbom članka 1. stavkom 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/2011, 12/2012, 126/2012, 57/2015, dalje ZSSI-a) propisano je da se ovim Zakonom uređuje sprječavanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti, uređuju se obveznici postupanja prema odredbama ovog Zakona, obveza podnošenja i sadržaj izvješća o imovinskom stanju, postupak provjere podataka iz tih izvješća, trajanje obveza iz ovog Zakona, izbor, sastav i nadležnost Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa te druga pitanja od značaja za sprječavanje sukoba interesa.

Stavkom 2., istog članka, propisano je da je svrha ovog Zakona sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti.

Prema odredbi članka 2. stavak 1. ZSSI-a u obnašanju javne dužnosti dužnosnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa, dok je stavkom 2. sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada: privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti.

Prema odredbi članka 4. ZSSI-a član obitelji dužnosnika u smislu ovog Zakona je bračni ili izvanbračni drug dužnosnika, njegovi srodnici po krvi u uspravnoj lozi, braća i sestre dužnosnika te posvojitelj, odnosno posvojenik dužnosnika (stavak 2.), dok se povezanim osoba u smislu ovog Zakona smatraju osobe navedene u stavku 2. ovog članka te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s dužnosnikom (stavak 5.).

Prema odredbi članka 5. stavka 1. ZSSI-a kojoj se utvrđuju načela djelovanja obveznika primjene zakona propisano je kako dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana.

Ocjenjujući zakonitost osporavane Odluke tuženog tijela, po ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari povrijeđen je Zakon na štetu tužitelja iz razloga koji slijede u daljnjem obrazloženju ove presude.

Naime, u obrazloženju presude ovog Suda UsI-132/16-8 od 29. rujna 2016., kojom je poništena Odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa broj: 711-I-524-P-130-15/16-08-7 od 10. ožujka 2016. i predmet vraćen na ponovni postupak, a u izvršenju koje presude je i donesena osporavana Odluka koje je predmet ocjene zakonitosti u ovom upravnom sporu, u bitnom je navedeno:

„S pravom tuženik navodi kako je kao samostalno i neovisno državno tijelo u okviru svog djelokruga rada i nadležnosti ovlašten tumačiti u određenoj situaciji je li dužnosnik zloupotrijebio neko svoje posebno pravo te tumačiti odredbu članka 7. točka c) ZSSI kao svako donošenje odluka ili izvršavanja ovlasti dužnosnika na način koji je protivan svrsi propisanog ovlaštenja, pri čemu je određeni privatni subjekt ostvario određenu korist ili probitak. Time je zakonodavac tuženiku dao legitimno pravo da u konkretnim situacijama uzimajući u obzir stvarno stanje stvari i okolnosti postupanja određenog dužnosnika ispita je li određeno pravo koristio na način koji je protivan svrsi danog ovlaštenja.

Međutim, to njegovo pravo ne može se tumačiti izvan granica svrhe ZSSI kojem je cilj spriječiti sukob interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na

donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, sve kako bi se u obnašanju javne dužnosti spriječilo dužnosnike da svoj privatni interes stave iznad ili suprotstave javnom interesu.

U okolnostima kada je odredbom članka 4. stavka 2. ZSSI-a propisan krug srodnika koji se smatraju članovima obitelji, dok se u obrazloženju osporenog rješenja navodi kako „ne spori iskustvo u vođenju postupaka i kvalifikacije odvjetnika“, tuženik je bio dužan utvrditi i obrazložiti na čemu temelji svoju tvrdnju kako je izabrani odvjetnik interesno povezana osoba s tužiteljem, pri čemu to mora biti druga osnova ili okolnost zbog koja upućuje na interesnu povezanost s dužnosnikom, a ne krvno srodstvo koje je definirano u smislu ZSSI-a.

Prema stajalištu Suda, s obzirom da tužitelj tijekom postupka kao i ovog upravnog spora ustraje u tvrdnjama kako je davanjem punomoći za zastupanje interesa zaštitio interese Grada, pogrešno je tuženik protumačio kako samo postojanje krvnog srodstva upućuje na interesnu povezanost tužitelja i izabranog odvjetnika odnosno zaključak kako je tužitelj time zloupotrijebio zakonom dana ovlaštenja.

Kod tako danog obrazloženja, ovaj sud ne može uzeti da je sklapanjem ugovora tužitelj svoj privatni interes pretpostavio ili koristio protivno zaštititi javnog interesa odnosno zloupotrijebio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti. Zabranjena djelovanja dužnosnika moraju se tumačiti u okviru opće odredbe kojom je definiran sukob interesa što znači da takvim postupanjem mora doći do sukoba javnog i privatnog interesa. Ovakvo stajalište, koje dijeli i ovaj sud, izrazio je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi broj: Zpa-32/2010-4 od 19. siječnja 2011.

Budući da osporeno rješenje zbog prethodnog iznijetog nije zakonito, valjalo je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, poništiti osporavano rješenje tuženika te predmet vratiti na ponovni postupak. U ponovnom postupku tuženik je dužan, nakon što otkloni nedostatke na koje se ukazuje presudom ovog suda, pravilnom primjenom materijalnog prava, ponovno odlučiti je li tužitelj kao dužnosnik zloupotrijebio posebna prava koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti, pridržavajući se sukladno odredbi članka 81. stavka 2. ZUS-a pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda.“

U konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari nije sporna činjenica tužiteljevog krvnog srodstva u pobočnoj liniji četvrtog stupnja s odvjetnikom Marinom Birkićem.

Nije sporno da je odredbom članka 9. stavak 1. Pravilnika o provedbi postupka nabave bagatelne vrijednosti (Službeni glasnik Grada Biograda na Moru, br. 1/14) propisano da se za nabavu robe i usluga procijenjene vrijednosti ječnake ili veće od 70.000,00 do 200.000,00 kuna na dostavu ponuda šalje najmanje 3 gospodarska subjekta uz objavu poziva na službenim internetskim stranicama grada.

Prema stavku 3. istog članka za nabavu odvjetrovičkih usluga iznimno poziv na dostavu ponude može se uputiti najmanje jednom subjektu.

Nije sporno da je u konkretnom slučaju poziv na dostavu ponude 24. veljače 2014. upućen jednom subjektu i to odvjetniku Marinu Birkiću iz Zadra.

Također nije sporno da je Grad Biograd na Moru zastupan po gradonačelniku Ivanu Knezu dipl. ing. s odvjetnikom Marinom Birkićem iz Zadra, Braće Vranjana 9, dana 18. ožujka 2014. sklopio Ugovor o pravnom zastupanju Grada Biograda na moru u svim vrstama predmeta pred redovnim, i specijaliziranim sudovima te pred Vrhovnim sudom RH i Ustavnim sudom RH, kao i pred svim drugim tijelima s javnim ovlastima, a koje pravno zastupanje podrazumijeva i sastavljane isprava, tužbi, žalbi, prijedloga, zahtijeva, molbi, izvanrednih pravnih lijekova i drugih podnesaka u postupcima u kojima Odvjetnik nastupa kao punomoćnik Grada Biograda na moru (čl. 1. i čl. 2. Ugovora), a koji Ugovor je sklopljen na razdoblje od 12 (dvanaest) mjeseci (čl. 11. Ugovora).

Nije sporno da je odredbom čl. 2. Ugovora određeno da se za svaki pojedini predmet povjeren Odvjetniku, Grad Biograd na Moru obvezuje Odvjetniku izdati posebnu punomoć koja ostaje na snazi do opoziva, kao i da Grad Biograd na Moru samostalno određuje koje će predmete povjeriti na zastupanje Odvjetniku, a ovaj se obvezuje primiti ih na zastupanje, osim u slučajevima kada iz osobnih ili drugih osobito opravdanih razloga nije u mogućnosti zastupati Grad Biograd na moru u određenom predmetu.

Među strankama nije sporno iskustvo imenovanog Odvjetnika u vođenju postupaka Grada, kao ni ostale kvalifikacije izabranog Odvjetnika, međutim sporno je li zbog činjenice krvnog srodstva tužitelj bio dužan, unatoč mogućnosti koja proizlazi iz Pravilnika o provedbi postupka javne nabave bagatelne vrijednosti, poziv za dostavu ponude uputiti najmanje trojici odvjetnika, a kako to smatra tuženo tijelo.

Po ocjeni ovog Suda osporavana Odluka tuženog tijela u ponovljenom postupku nije donesena u skladu s pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda sadržanim u naprijed citiranoj presudi.

Ovo stoga što je Sud u obrazloženju svoje presude izričito naveo: „ *U okolnostima kada je odredbom članka 4. stavka 2. ZSSI-a propisan krug srodnika koji se smatraju članovima obitelji, dok se u obrazloženju osporenog rješenja navodi kako „ne spori iskustvo u vođenju postupaka i kvalifikacije odvjetnika“, tuženik je bio dužan utvrditi i obrazložiti na čemu temelji svoju tvrdnju kako je izabrani odvjetnik interesno povezana osoba s tužiteljem, pri čemu to mora biti druga osnova ili okolnost zbog koja upućuje na interesnu povezanost s dužnosnikom, a ne krvno srodstvo koje je definirano u smislu ZSSI-a.*“

Stoga, a kako ni u prethodnom upravnom sporu, pa tako ni u ovom upravnom sporu, kao ni iz dostavljenog preslika spisa tuženog tijela ne proizlazi spornim da bi tužitelj davanjem punomoći za zastupanje imenovanom Odvjetniku zaštitio interese Grada, Sud je ocijenio da je tuženo tijelo pogrešno protumačilo kako samo postojanje krvnog srodstva upućuje na interesnu povezanost tužitelja i izabranog odvjetnika, odnosno pogrešno zaključilo da bi tužitelj time zloupotrijebio zakonom dana ovlaštenja, odnosno da je propustio poduzeti radnje kako bi u konkretnoj situaciji zaštitio vlastiti integritet, vjerodostojnost i povjerenje građana čime da bi počinio povredu odredbe čl. 5. st. 1. ZSSI-a.

Na temelju ocjene svakog dokaza posebno, te svih dokaza zajedno, po ocjeni ovog Suda tužitelj nije povrijedio načelo djelovanja dužnosnika propisano odredbom čl. 5. st. 1. ZSSI-a time što prije stupanja u poslovni odnos (sklapanja Ugovora o pravnom zastupanju s imenovanim Odvjetnikom) nije upoznao javnost i/ili Gradsko vijeće Grada Biograda na Moru o činjenici krvnog srodstva s odabranim odvjetnikom (krvnog srodstva u pobočnoj liniji četvrtog stupnja), kao i o eventualno opravdanim i objektivnim razlozima njegovog odabira, a kako to neosnovano smatra tuženo tijelo.

Po ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari, sklapanjem predmetnog Ugovora s imenovanim Odvjetnikom, tužitelj nije svoj privatni interes pretpostavio ili koristio protivno zaštiti javnog interesa odnosno zloupotrijebio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti. Zabranjena djelovanja dužnosnika moraju se tumačiti u okviru opće odredbe kojom je definiran sukob interesa što znači da takvim postupanjem mora doći do sukoba javnog i privatnog interesa, a koje stajalište je izrazio Sud u naprijed citiranoj presudi u izvršenju koje presude je i donesena osporavana Odluka.

Ovakvo stajalište, koje dijeli i ovaj Sud, izrazio je i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi broj: Zpa-32/2010-4 od 19. siječnja 2011.

Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i poništiti osporavanu Odluku tuženog tijela te odlučiti kao u točki I. izreke.

Odredbom članka 79. stavkom 4. ZUS-a propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu.

Međutim, iako je tužitelj u cijelosti uspio u predmetnom upravnom sporu, ovaj Sud nije tužitelju mogao dosuditi troškove upravnog spora, a kako je to tužitelj zatražio u uređenoj tužbi koju je podnio ovom Sudu 17. ožujka 2020. (list 41-45 spisa), obzirom na nespornu činjenicu da opunomoćenik tužitelja u podnesenoj tužbi, pa ni u tijeku spora, sve do zaključenja raspravljanja (ročište 6. studenog 2020.) nije popisao, ni specificirao troškove zastupanja tužitelja u ovom upravnom sporu u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a što je bio dužan učiniti ukoliko trošak potražuje.

Slijedom navedenog valjalo je riješiti kao pod točkom II. izreke.

U Splitu 16. studenog 2020.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

Za točnost otpisala – ovlaštena službenik

